

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/114/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010185
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6722010185.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného F. M., stíhaného pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 17. januára 2023 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/37/2022 zo dňa 17.06.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/37/2022 zo dňa 17.06.2022 vo výroku o treste odňatia slobody a zákazu činnosti.
Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného F. M., nar. XX.XX.XXXX v A. A., trvale bytom Q. XXXX/XX, A. A., občan SR

o d s u d z u j e

podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému skúšobná doba v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému u k l a d á aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/37/2022 zo dňa 17.06.2022 bol obžalovaný F. M. uznaný vinným z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa XX. XX. XXXX v čase o XX:XX hod. v meste D. na ulici W. pred panelovým domom č. XX ako vodič nákladného vozidla zn. W. A., ev. č.: A spôsobil dopravnú nehodu a to tak, že pri úkone cúvania narazil zadnou časťou tohto vozidla do ľavej strany trupu chodca J. Q. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D., M. T. XXXX/X, ktorý vtom čase prechádzal cez cestu, čo malo za následok spadnutie chodca pod cúvajúce vozidlo a jeho vlečenie cúvajúcim vozidlom, čím mu boli podľa znaleckého posudku vypracovaným znalcami B. a patologickoanatomického pracoviska A. A. spôsobené viacpočetné zlomeniny tvárového skeletu, sériové zlomeniny rebier, zlomenina hrudnej kosti a vyklbenie spojenia hrudnej a kľúčnej kosti s výrazným posunom kľúčnej kosti dozadu (polytrauma) čo malo za následok zlyhanie srdcovej a

respiračnej funkcie jednak pri zhoršenej ventilácii následkom úrazových zmien hrudnej steny (nestabilný hrudník) a pri súčasnom krvácaní do pohrudnicových dutín, a jednak v rámci chronického srdcového zlyhávania ktoré bolo akútne zhoršené následkami vyššie uvedených úrazových zmien, pričom chodec J.. Q. K. týmto zraneniam v N. T., A. A. dňa XX. XX. XXXX v čase o XX:XX hod. podľahol, čím porušil ustanovenie § 2X ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Za toto konanie okresný súd obžalovanému uložil podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a obžalovanému uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému určil skúšobnú dobu vo výmere 4 roky.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 4 písm. h) Tr. zák. súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 4 roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodenú P. T., nar. XX.XX.XXXX vo D., trvale bytom V. P. C. XX/X, D. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

W. tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu aj dodatočne písomne odôvodnil. Podstatou odvolania bolo napadnutie výroku o vine a treste v napadnutom rozsudku. Podľa obhajoby prvostupňový súd oprel svoje rozhodnutie o vine obžalovaného o závery znaleckého dokazovania znalcami z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo a o závery znaleckého dokazovania znalcov z odboru cestná doprava.

Obhajoba vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu poukázala na právnu úpravu uvedenú v § 2 ods. 10, 11, 12 Tr. por., § 119 ods. 1 Tr. por. - kde je upravené, čo je potrebné v trestnom konaní dokazovať, ako aj na postup súdu pri hodnotení dôkazov, na základe ktorého je možné rozhodnúť o vine obvineného.

V tejto súvislosti obhajoba konštatovala v odvolaní obžalovaného okrem iného, „že tento chvíľu pred nehodou odovzdával balík cez okno vodiča a počkal, kým pani prešla popred vozidlo a následne sa pozrel do predného aj ľavého spätného zrkadla a následne na toto sa pozrel na zadnú kameru, podľa ktorej cúval a nakoľko nevidel za sebou žiadne vozidlo ani žiadnu osobu, tak začal cúvať spred panelového domu na ulicu W.. XX. Následne pri cúvaní sledoval najmä ľavé a pravé spätné zrkadlo“.

V tomto smere súdny znalec z odboru cestnej dopravy dipl. J.. J. S. v závere podaného znaleckého posudku uvádzal, že z charakteru dopravnej nehody vyplýva, že v tejto fáze s najväčšou pravdepodobnosťou vodič nekontroloval situáciu za vozidlom a v monitore kamery na cúvanie. V opačnom prípade by chodca musel zaregistrovať za vozidlom. P. príčinu dopravnej nehody znalec konštatoval nevhodnú techniku jazdy vodiča cúvacieho nákladného motorového vozidla, spočívajúcu v nedôslednom vyhodnotení situácie s vozidlom, resp. nevyužitím všetkých technických prostriedkov, ktorými bolo vozidlo vybavené - monitor kamery na cúvanie, avšak ako otázku právnu je nutné posúdiť, do akej miery mal povinnosť predpokladať, že v danom úseku sa bude pohybovať chodec, a to aj napriek tomu, že v danom úseku sa nachádzajú nádoby na komunálny odpad.

V súvislosti s príčinou dopravnej nehody obhajoba poukázala na § 52 ods. 1 zákona o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, kde sú upravené povinnosti chodca. Podľa obhajoby z vyššie citovaných ustanovení zákona o cestnej premávke je zrejmé, že chodec J.. K. sa na danom mieste vôbec nemal a nesmel nachádzať, pred vstupom na vozovku sa nepresvedčil, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva a obžalovaný ako vodič nákladného motorového vozidla nemal povinnosť predpokladať, že v danom úseku sa bude po cestnej komunikácii pohybovať chodec bez ohľadu na skutočnosť, že v danom úseku sa nachádzajú nádoby na komunálny odpad, tým skôr, že chodec mohol bez obmedzenia použiť chodník, ktorý sa nachádza pred bytovým domom.

Pri hodnotení konania obžalovaného obhajoba považovala za podstatnú skutočnosť pre posúdenie veci aj rozhládové pomery v mieste dopravnej nehody, ktorými skutočnosťami sa prvostupňový súd v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní vôbec nevysporiadal, resp. ich žiadnym spôsobom nevyhodnotil a ktoré zásadným spôsobom determinovali rozhodovanie nielen o vine, ale aj o treste pre obžalovaného.

V ďalšej časti odvolania sa obhajoba venovala právnej teórii ako hodnotiť dôkazy, v rámci ktorej ozrejmila zásadu voľného hodnotenia dôkazov, zásadu objektívnej pravdy, poukázala na § 34 ods. 1, 3, 4 Tr. zák. v súvislosti s účelom trestu a určovaním jeho druhu a výmery, § 61 ods. 1, 2 Tr. zák., kde je upravený trest zákazu činnosti, ktorý súd uložil obžalovanému vo výmere 4 roky, pričom v tejto súvislosti poukázala na to, že obžalovaný ako vodič má dlhodobé skúsenosti z taxislužby, v súčasnosti ako kuriér denne jazdí v exponovanom dopravnom prostredí, najazdil množstvo kilometrov bez toho, aby spôsobil dopravnú nehodu. Vzhľadom na jeho vzdelanie a pracovné skúsenosti obžalovaného v zásade inú prácu ako prácu vodiča motorového vozidla ani vykonávať nevie a pokiaľ mu súd prvého stupňa uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 4 roky, takýto trest pre neho znamená stratu zamestnania a s tým spojenú aj stratu príjmu, čo devastačným spôsobom zasiahne nielen obžalovaného, ale predovšetkým jeho rodinu a výrazným spôsobom to zníži možnosť získať prácu.

Pokiaľ ide o priťažujúcu okolnosť u obžalovaného, kde prvostupňový súd hodnotil, že sa obžalovaný v minulosti dopustil viacerých priestupkov v doprave, k tomu obhajoba poukazuje, že obžalovaný sa práci profesionálneho vodiča venuje takmer 20 rokov, pokiaľ počet priestupkov sa vydolí počtom rokov praxe vodiča, tak má obžalovaný priemer 1 priestupok na 18 mesiacov. Súčasne bolo potrebné pri hodnotení priestupkov zväžiť aj ich závažnosť, keďže ide o menej závažné priestupky v doprave, ktoré vznikajú pri náročnej práci vodiča - kuriéra, ktorý je tlačенý do rozvozu množstva zásielok v krátkom časovom úseku a preto sa nevyhnutne stáva, že zaparkuje na mieste, kde parkovanie nie je povolené a pod.

V závere odvolania obhajoba poukazuje na názor Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012, týkajúci sa trestania páchatel'ov a prísnosti ukladaných trestov, ako aj na zahraničné kriminologické a penologické výskumy, ktoré celkom presvedčivo preukazujú, že neprimerané sprísňovanie trestnej represie, ktoré obvykle pod vplyvom médií a vysokej miery punitivity obyvateľstva predstavuje produkt emocionálnej a populistckej trestnej politiky, neprispieva k dosiahnutiu žiadneho pozitívneho výsledku v podobe zníženej kriminality, ale jeho jediným preukázateľným efektom sú chronicky preplnené väznice a rastúci index väzenskej populácie. Ďalej v tejto súvislosti obhajoba konštatovala, že Ústavný súd SR tiež podotkol, že u páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnene nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlnosť, ktorú trestným činom spáchal a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

Obhajoba je preto toho názoru, že v danom prípade súd prvého stupňa sa neriadil základnými zásadami trestného konania uvedenými v § 2 ods. 10, 11 a 12 Tr. por. Preto navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí navrhol, aby súd rozhodol v zmysle ich návrhu v písomnom odvolaní, teda aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a prejednanie, alternatívne navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a aby odvolací súd sám rozhodol vo veci tak, že uzná vinu obžalovaného z prečinu usmrtienia a uloží mu trest odňatia slobody s podmieneným odkladom, a to aj s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe, pokiaľ ide o trest zákazu činnosti, navrhol vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho povolanie vodiča, aby odvolací súd neukladal obžalovanému tento trest.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že prokuratúra nemá výhrady k napadnutému rozsudku, považuje ho za zákonný a správny a z toho dôvodu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí sa pridržiaval návrhu svojho obhajcu a uviedol, že mu je veľmi ľúto, čo sa stalo, v súčasnej dobe každý deň jazdí cez uvedené miesto, stále sa nad tým zamýšľa čo sa stalo a nevie to pochopiť, prečo sa to stalo.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, pokiaľ ide o výrok o vine, že okresný súd vo veci vykonal všetky potrebné dôkazy pre svoje rozhodnutie, tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por.

V tomto smere sa obžalovaný k spáchaniu skutku v podstate priznal. Na hlavnom pojednávaní opísal priebeh skutkového deja, ako došlo pri cúvaní k stredu jeho motorového vozidla s chodcom. Výpovedi obžalovaného zodpovedalo aj vykonané znalecké dokazovanie znalca z odboru cestná doprava, ktorý dospel k záveru, že príčinu dopravnej nehody možno považovať jednak nevhodnú techniku jazdy vodiča cúvacieho nákladného motorového vozidla spočívajúcu v nedôslednom vyhodnotení situácie za vozidlom, resp. nevyužitím všetkých technických prostriedkov, ktorými bolo motorové vozidlo vybavené a nevhodný spôsob pohybu chodca po komunikácii spočívajúci v nedôslednom vyhodnotení možnosti vzniku nebezpečenstva.

Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, vyplynulo, že smrť poškodeného J. Q. K. nastala v príčinnej súvislosti s dopravným úrazom zo dňa 19.04.2021.

Z uvedeného dôvodu ani odvolací súd neprihliadol k námietkam obhajoby obžalovaného týkajúcich sa výroku o vine obžalovaného. Tento v inkriminovanú dobu cúval s motorovým vozidlom v zastavanej ploche sídliska, kde je predpoklad zvýšeného pohybu osôb, komunikácia bola pomerne úzka a po stranách stojace motorové vozidlá, pri ktorých musel vodič obžalovaný predpokladať možný pohyb osôb. V konečnom dôsledku pri ploche pre nádoby na komunálny odpad mal vodič tiež mať zvýšenú pozornosť pre možný pohyb osôb. Preto pri pohybe motorového vozidla po zastavanej ploche sídliska mal vodič cúvacieho vozidla mať zvýšenú pozornosť práve pre možný neočakávaný pohyb chodcov po sídlisku, po ich cestách a chodníkoch. V tomto smere odvolací súd nepovažoval za relevantné tvrdenie obhajoby pokiaľ ide o nevhodný spôsob pohybu chodca - poškodeného, čo v podstate vyplynulo aj zo znaleckého posudku. V čase, keď sa chodec rozhodoval prejsť cez cestu, vozidlo obžalovaného mohlo pomaly cúvať, čo u chodca mohlo vzbudiť dôveru v bezpečný prechod cez cestu z jedného chodníka na druhý.

Okresný súd preto správne vyhodnotil dôkazy vo vzťahu k vine obžalovaného, keďže tento jednoznačne poškodeného chodca za svojím motorovým vozidlom nevidel napriek tomu, že vozidlo bolo vybavené kamerou v zadnej časti vozidla. Sám obžalovaný uviedol, že do kamery sa pozrel pri začatí cúvania a potom sa riadil prevažne spätnými zrkadlami, čo bola nesprávna technika jazdy. Obžalovaný bol povinný sledovať všetky technické zariadenia vo výbave vozidla, aby mohol bezpečne cúvať, keď si pre cúvací manéver nezariadil tretiu osobu, ktorá by mu tento manéver pomohla bezpečne uskutočniť.

To, že obžalovaný nesledoval cúvaciu kameru počas predmetného manévru svedčí aj jeho výpoveď o tom, že odpor pri cúvaní si najprv vysvetlil tým, že má zatiahnutú ručnú brzdu.

Z preukázaného skutkového stavu potom prvostupňový súd správne ustálil, že obžalovaný z nedbanlivosti spôsobil smrť chodca J. Q. K.. Preto jeho konanie správne právne kvalifikoval ako prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., pretože inému z nedbanlivosti spôsobil smrť.

Na druhej strane sa odvolací súd nestotožnil so závermi prvostupňového súdu vo vzťahu k uloženému trestu obžalovanému. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že za predmetné konanie obžalovanému bolo možné uložiť v zmysle § 149 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere až na 3 roky. Okresný súd sa striktnie neriadil zásadami ukladania trestov, keď netrestanému páchatelovi uložil trest na hornej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, aj keď spôsobil nenapraviteľný následok, smrť človeka. Konanie obžalovaného bolo nedbanlivostného charakteru, obžalovaný prejavil ľútosť nad

svojím správaním, z jeho strany išlo o exces, teda o vybočenie z inak riadneho života. V konečnom dôsledku, ak by poškodený bol trochu opatrnejší, ku skutku by nemuselo dôjsť, čo vyplynulo aj zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru cestnej dopravy.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd sa pri ukladaní trestu obžalovanému stotožnil s námietkami obhajoby, že prvostupňový súd uložil obžalovanému neprímeraný trest, a preto v napadnutom rozsudku zrušil výrok o treste a treste zákazu činnosti a obžalovanému uložil primeraný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, pričom výkon trestu odňatia slobody mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Pri treste odňatia slobody nepovažoval za nutné ukladať obžalovanému aj probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe vzhľadom na jeho osobu a jeho konanie, ktoré bolo excesom v inak riadnom živote. Takto uložený trest vyhovuje zákonným podmienkam pre individuálnu a generálnu prevenciu.

Keďže obžalovaný spôsobil nenapraviteľný následok, smrť chodca, ako vodičovi mu krajský súd uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 24 mesiacov, ktorý trest považoval za primeraný vzhľadom na osobu obžalovaného ako vodiča a okolnosti prípadu.

Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a uložil mu primeraný znížený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmiennečným odkladom výkonu trestu so skúšobnou dobou 24 mesiacov. Súčasne z vyššie uvedených dôvodov znížil aj výmeru trestu zákazu činnosti viesť motorového vozidlá všetkého druhu na dobu 24 mesiacov. Takto uložený trest krajský súd považuje za dostatočný na prevýchovu obžalovaného, ako aj pre ochranu spoločnosti pred jeho konaním a zároveň splní účel trestu uvedený v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.